

РЕШЕНИЕ

№ 22517

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5355** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „НОМАД ЕНЕРДЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] срещу РЕШЕНИЕ №754 от 13.02.2024г. постановено по нахд №13598 по описа на СРС за 2023г., 104-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №724249-F716734 от 05.09.2023г. издадено от Зам.директора на ТД на НАП, с което на касатора е наложено наказание от 26 997,22лв. имуществена санкция на основание чл.180а, ал.1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС вр. с чл.82, ал.2, т.3 от ЗДДС. С решението е присъдено в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение от 100лв..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че СРС неправилно е преценил, че няма допуснати съществени процесуални нарушения с това, че не е посочена датата на извършване на деянието. Допълва се, че в АУАН и в НП липсват минимално предвидените от законодателя реквизити на деянието като дата, място, обстоятелства на извършването му. Неизлагането на посочените факти е довело да засягане правото на защита на дружеството. Твърди се, че не е описано в АУАН и в НП кога е възникнало

задължението. Сочи се, че СРС не може да допълва тази фактическа обстановка вместо актосъставителят и наказващият орган. Излага се довода, че не отговаря на установено, че дружеството е извършило нарушение на чл.82, ал.2, т.3 от ЗДДС, тъй като е изпълнено задължението разписано в нормата –да се издаде данъчен документ –протокол по чл.117, ал.1 т.1 от ЗДДС. Той е включен в отчетните регистри в дневника за покупки и в дневника за продажби в периода преди издаване на НП. С оглед това се визира, че направената правна квалификация е неправилна, което също е основание за отмяна на НП като незаконосъобразно. По отношение на размера на санкцията също се твърди, че не е справедлива, значителна е по размер и не отговаря на целите и функциите на закона. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрк.Е., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП предлага решението на СРС като правилно и законосъобразно да се остави в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА СЛЕДНОТО:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

По съществото си е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да потвърди НП -СРС е приел, че АУАН и НП са постановени от надлежни органи, в производство без процесуални нарушения, както и при доказаност на деянието по същество. Същото се изразява в описаните обстоятелства в АУАН и НП за това, че при проверка на 11.07.2023г. в офис „Надежда“ на ТД на НАП във връзка с Резолюция за извършване на проверка по прихващане или възстановяваните №П-22221123116400-ОРП-001 от 15.06.2023г., приключила с АПВ №П-22221123116400-004-001 от 11.07.2023г. и анализ на информацията, съдържаща се в дневници за продажба, справки-декларации по ЗДДС, счетоводни документи, представени от дружеството за получени доставки от „JAO S. A. JOINT ALLOCATION OFFICE S.A.“ LU 22902629 се установява, че за данъчен период м.04.2023г. касаторът е получател на доставка на услуга с място на изпълнение територията на РБ, съгласно чл.21, ал.2 от ЗДДС. Доставчикът не е установен на територията на страната и е издал инвойс фактура от 17.04.2023г. с данъчна основа 2 699 722лв. с предмет на доставката търговски права за пренос на ел.енергия „капацитети“. Посочено е, че доставката е облагаема по чл.12, ал.2 от ЗДДС, като „Номад Енерджи Къмпани“ ЕООД е данъчно задължено лице по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС, за което данъкът е станал изискуем м.04.2023г., когато услугата е била предоставена, съгласно чл.25, ал.2 от ЗДДС и видно от ДО - ДДС е 539 944,40лв.. На основание чл.82, ал.2 т.3 от ЗДДС данъкът е станал изискуем от получателя, за който възниква задължението да го начисли, съгласно чл.86, ал.1 т.1-3 от ЗДДС вр. с чл.117, ал.1 т.1 от ЗДДС като издаде протокол и посочи данъка в отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период м.05.2023г. в справка-декларацията по чл.125 от ЗДДС за този данъчен период и посочи документа в отчетните регистри за същия период. В НП е посочено, че съгласно чл.117, ал.1 т.1 и ал.3 от ЗДДС, начисляването на данъка се извършва с протокол, който се издава не по късно от 15 дни от датата, на която данъка е станал изискуем, поради което за инвойс

фактурата от 17.04.2023г. изискуемостта на данъка е на 17.04.2023г., когато дружеството е следвало да издаде протокол до 02.05.2023г., както и да начисли дължимия данък през данъчен период м.05.2023г.. Посочено е, че данъка не е бил начислен и през следващия данъчен период м.06.2023г., съответно е начислен 07.2023г. като издаденият протокол №001000173 от 24.04.2023г. е включен в отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС и дневниците на покупки и продажби и в СД по чл.125 от ЗДДС, но за месец 07.2023г.. Установено е, че липсва уведомяване от страна на дружеството към органите на НАП по реда на чл.126, ал.3 т.2 от ЗДДС в срок от два месеца от края на месеца, в който е следвало да се начисли данъка. В заключение е посочено, че с деянието е нарушен чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. с чл.82, ал.2 т.3 от ЗДДС и е осъществен състава на чл.180а, ал.1 от ЗДДС, поради което е наложена посочената имуществена санкция.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на СРС. В производството не са допуснати процесуални нарушения. Няма дописване на обстоятелства, неизложени в АУАН и в НП, но допълнени с решението на СРС. В АУАН и в НП подробно е описано какво и по какъв повод е установено. Вмененото на субекта нарушение се състои в неизпълнение на задължението по чл.86, ал.1 т.1-3 вр. с чл.82, ал.2 т.3 от ЗДДС не само да издаде конкретен данъчен документ /КП/, но и да начисли данъка за конкретния период в СД и отчетните регистри. Не е спорно, че съгласно чл.82, ал.2 т.3 от ЗДДС данъкът е станал изискуем и за получателя възниква задължението да го начисли, съгласно чл.86, ал.1 т.1-3 от ЗДДС вр. с чл.117, ал.1 т.1 от ЗДДС като издаде протокол, в който да посочи данъка в отделен ред, след което трябва да включи размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период м.05.2023г. в справка-декларацията по чл.125 от ЗДДС за този данъчен период и включително и да посочи документа в отчетните регистри за същия период. Така безспорно е установено, че по инвойс фактурата от 17.04.2023г., изискуемостта на данъка е на 17.04.2023г., като дружеството е следвало не само да издаде протокол до 02.05.2023г., както и да извърши действия по отразяване на данъка в СД и отчетните регистри за м.05.2023г. Санкционната норма на чл.180а, ал.1 от ЗДДС обобщава изпълнителното деяние като „неизпълнение да се начисли данъка в определения срок и случаи“, като съгласно чл.86, ал.1 т.1-3 вр. с чл. 82, ал.2 т.3 от ЗДДС това обхваща няколко задължения за действие в определена последователност и чието неизпълнение в цялост води до вмененото нарушение. Не е спорно, че има протокол, но въпреки издаването му на 24.04.2023г., данъкът не е начислен за данъчен период м.05.2023г. като това е станало едва в данъчен период м.07.2023г.. Към датата на проверката, извършена в офиса и посочена в АУАН и НП- 11.07.2023г. данъкът не е начислен за данъчен период м.05.2023г., не е посочен в справка-декларацията по чл.125 от ЗДДС за този данъчен период и в отчетните регистри за същия период, като това е станало в СД и отчетните регистри, но за месец 07.2023г.. Към този момент е установено незаконосъобразното бездействие и това е датата на установяване на деянието. Не е допуснато процесуално нарушение с описание на същото, което е подробно и обстоятелствено.

С оглед изложеното – съдът намира доводите за процесуални нарушения за неоснователна.

Правилни са и съображенията за доказаност на деянието по същество вкл. и за законност на наложената санкция. Същата се определя по чл.180а, ал.1 от ЗДДС като 5 на сто от неначисления данък, който конкретно е 539 944,40лв., поради което

санкцията е именно 26 997,22лв..Тя е посочена по начин, по който не може да се преценява от съда дали отговаря на целите и функциите на наказанието, поради което и доводите на касатора в тази връзка са неоснователни.

Следователно касационната жалба е неоснователна, решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да се остави в сила, доколкото са правилни изводите във връзка с оспореното наказателно постановление.

С оглед изхода от спора и предвид претенцията за юрисконсултско възнаграждение следва да се присъди такова на ответника по чл.24 от НИПП вр. със ЗПП в размер от 100лв..

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №754 от 13.02.2024г. постановено по нахд №13598 по описа на СРС за 2023г., 104 -ти състав.

ОСЪЖДА „НОМАД ЕНЕРДЖИ КЪМПАНИ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. [улица] –**ДА ЗАПЛАТИ** на Националната агенция по приходите 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.